

Junta Superior de Contractació Administrativa
C/ Palau, 12, 3a planta
46001 VALÈNCIA
Tel.: 961 613072
Correu: secretaria_JSCA@gva.es

Ref.: SUB/SCC/mvt
Assumpte: Informe 8/2017

INFORME 8/2017, DE 17 D'OCTUBRE DE 2017. DEFECTES ESMENABLES I NO ESMENABLES EN LA CONSTITUCIÓ DE GARANTIES DEFINITIVES MITJANÇANT AVAL

ANTECEDENTS

En data 4 de setembre de 2017 ha entrat en la Junta Superior de Contractació Administrativa una sol·licitud d'informe de Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives, per mitjà de la qual formula la consulta següent:

“Mitjançant aquest escrit, i d'acord amb el que preveuen els articles 2 i 15 del Decret 79/2000, de 30 de maig, del Govern Valencià, pel qual es crea la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana i es regulen els registres oficials de contractes i de contractistes i d'empreses classificades de la Comunitat Valenciana i les garanties globals, sol·licite un informe d'aquesta junta sobre l'assumpte següent:

En data 12 de novembre de 2016, es va publicar en el *Diari Oficial de la Unió Europea* l'anunci de la licitació de l'expedient de contractació del servei de posada a disposició de la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives de 3.300 places en centres residencials per a majors a la Comunitat Valenciana, mitjançant 13 lots, per procediment obert i tramitació ordinària, amb un import total de licitació de CENT HUITANTA-HUIT MILIONS SET-CENTS SEIXANTA-UN MIL SIS-CENTS DOS EUROS AMB CATORZE CÈNTIMS (188.761.602,14 €, IVA exclòs), i per a un període d'execució màxim de 3 anys, a comptar des de l'endemà de ser formalitzada.

En rebre les ofertes i una vegada valorades les presentades per les empreses admeses a la licitació, la mesa de contractació, en data 7 d'abril de 2017 fa una proposta d'adjudicació de les ofertes de les empreses que presenten les ofertes més avantatjoses dels lots 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11, 12 i 13, i queda postergada la proposta de l'adjudicació dels lots 4, 6 i 9, la tramitació dels quals havia quedat suspesa mitjançant una resolució del Tribunal

Administratiu Central de Recursos Contractuals (TACRC), com a conseqüència de la interposició de recursos que afectaven els lots esmentats.

En vista de la proposta, es va sol·licitar a les empreses proposades la presentació de la documentació administrativa acreditativa del compliment dels requisits de capacitat i solvència (tal com es recull en la clàusula 13.1 del PTCAP), així com de les seues obligacions tributàries i amb la Seguretat Social, i se'ls va concedir per a fer-ho un termini de 10 dies hàbils comptats des de l'endemà del dia en què hagueren rebut el requeriment.

Després de rebre la documentació i comprovar-la la mesa de contractació, aquesta detecta l'existència de defectes en la documentació administrativa acreditativa dels requisits de capacitat, representació, solvència o en la d'estar al corrent de les obligacions tributàries, segons els casos, presentada per algunes de les licitadores, per la qual cosa se'ls concedeix un termini de 3 dies per a esmenar-ho.

Un cop examinada la documentació presentada en fase d'esmena, en data 19 de juny de 2017, la mesa de contractació acorda admetre totes les licitadores proposades excepte "a les entitats CENTRO GERIÁTRICO LA POBLA, SL (lot 3) i RESIDENCIA NAVAS ALTAS, SL (lot 2), atés que no consta que hagen depositat la garantia definitiva de conformitat amb el que disposa l'apartat J de l'annex I del PCAP, d'acord amb el que disposa la clàusula 18 del plec tipus de clàusules administratives particulars, per la qual cosa no se'ls pot concedir l'adjudicació, excepte que s'haja fet el depòsit en els serveis territorials de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, i per omissió no s'haja inclòs en la documentació aportada, cosa que es comprovarà d'ofici". Aquestes empreses havien aportat, dins del termini inicial de 10 dies hàbils, els avals a fi d'acreditar la garantia definitiva requerida.

Després de dur a terme la consulta en els serveis territorials de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, en data 20 de juliol de 2017 es rep la contestació següent: "segons consta en la nostra base de dades, cap dels dos avals, en què s'avalua el Centro Geriátrico La Poble, SL i la Residencia Navas Altas, SL, respectivament, ha sigut depositat en aquesta tresoreria. A l'efecte d'un possible depòsit, els comuniquem que l'aval expedit per La Caixa per a avalar el Centro Geriátrico La Poble, SL, no es pot acceptar per al depòsit ja que el beneficiari «Generalitat Valenciana» no és vàlid, perquè s'ha de concretar l'òrgan o la conselleria beneficiària".

En vista de la resposta obtinguda, la mesa de contractació, reunida el 27 de juliol de 2017, acorda excloure el CENTRO GERIÁTRICO LA POBLA, SL i la RESIDENCIA NAVAS ALTAS, SL d'aquesta licitació per no haver depositat la garantia definitiva, segons el que disposa la clàusula 18 del plec de clàusules administratives particulars en compliment del que disposen l'article 151.2 del Reial decret legislatiu 3/2011, pel qual s'aprova el text refós de

la Llei de contractes del sector públic, i els articles 55 i següents del Reial decret 1098/2001, pels quals s'aprova el reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques, ja que, perquè la constitució de les garanties definitives siga vàlida s'exigeix un depòsit en la Caixa General de Depòsits. Així mateix, la mesa de contractació va tindre en compte resolucions del TACRC com ara la 309/2014, d'11 d'abril de 2014, sobre la possibilitat d'esmena de les garanties definitives, que remet així mateix a la Resolució 225/2013, de 12 de juny de 2013, del Tribunal, en què es conclou que "en aquest cas no ens trobem davant d'un defecte d'acreditació, sinó de constitució de la garantia, en haver-se constituït a favor d'un òrgan distint i no haver-se depositat en la Caixa General de Depòsits".

Amb data 1 d'agost de 2017, les entitats CENTRO GERIÁTRICO LA POBLA, SL, i RESIDENCIA NAVAS ALTAS, SL presenten al Registre General de la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives els escrits de sol·licituds d'aclariment de la resolució d'adjudicació dels lots 1, 5, 8, 10, 11, 12 i 13, en què es feia referència en els antecedents de fet al motiu pel qual no es podien adjudicar els lots 2 i 3 fins que es disposara de la contestació dels serveis territorials de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, els dos en els mateixos termes, per considerar desproporcionada i clarament injusta la seua exclusió del procediment per no haver fet el depòsit de l'aval en la Caixa General de Depòsits. Entre la justificació per a fonamentar la seua posició, que majoritàriament fa referència a la constitució de les garanties provisionals i a la necessitat del seu depòsit, fan referència a la Resolució del TACRC 1179/2015, de 22 de desembre de 2015, que, davant d'un supòsit semblant de falta de depòsit d'una garantia definitiva mitjançant aval, entenia que "la garantia definitiva va quedar vàlidament constituïda amb el consentiment de declaració de voluntat de l'entitat financera garant, amb anterioritat al venciment del termini. Ens trobem davant d'un simple defecte formal d'acreditació".

Al mateix temps, hi ha pronunciaments en sentit contrari d'altres tribunals de recursos contractuals, com per exemple el de la Junta d'Andalusia, que en la Resolució 364/2015, de 27 d'octubre de 2015, en relació amb la possibilitat d'esmenar una garantia definitiva mitjançant aval que no havia sigut depositada dins del termini concedit (dins del termini es va presentar un aval i transcorregut aquest es va aportar resguard de l'aval depositat, també fora de termini), va considerar que: "com bé ha indicat l'òrgan de contractació, «l'esmena feta pel recurrent afecta el compliment del requisit i no sols l'acreditació d'aquest, motiu pel qual no pot ser acceptada»".

L'exigència de l'article 99.1 del TRLCSP per al licitador que haja presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa és acreditar la constitució de la garantia, i l'article 96.1 del TRLCSP és clar en la indicació que quan la garantia es preste en forma d'aval haurà de depositar-se en els establiments corresponents assenyalats en la seua lletra a.

En vista dels distints pronunciaments del Tribunal Central de Recursos Contractuals que tant la mesa de contractació com els interessats han tingut en compte per a fonamentar les seues pretensions, així com els d'altres tribunals de recursos contractuals, com el de la Junta d'Andalusia abans esmentat, i tenint en compte la doctrina reiterada i jurisprudència sobre els defectes esmenables, segons la qual són esmenables els defectes en l'acreditació del compliment dels requisits però no els de l'existència del requisit en el moment en què siga exigible, el dubte es planteja sobre quan s'ha de considerar constituïda la garantia definitiva, perquè si bé de la normativa aplicable sembla que es desprén que és necessari el seu depòsit en la caixa general de depòsits corresponent, el pronunciament del TACRC en la seua resolució 1179/2015, sembla considerar constituïda la garantia amb la formalització de l'aval, que considerem que haurà de complir els requisits exigits per la legislació de contractes i normes de desplegament.

En conseqüència, sol·licite un informe sobre el moment en què s'han de considerar constituïdes les garanties definitives, per a poder determinar si el defecte en aquesta es pot considerar esmenable o no.

CONSIDERACIONS JURÍDIQUES

La consulta formulada per la Vicepresidència i Conselleria d'Igualtat i Polítiques Inclusives planteja una qüestió que s'ha de resoldre establint un criteri interpretatiu que siga compatible amb les normes vigents i amb la doctrina jurisprudencial. No obstant això, s'ha de tindre en compte especialment que per mitjà del Conveni de 22 de març de 2013, de col·laboració entre el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques i la Generalitat, sobre atribució de competència de recursos contractuals, es va atribuir al Tribunal Administratiu Central de Recursos Contractuals (d'ara en avant, TACRC) la competència per a resoldre els recursos especials en matèria de contractació regulats en els articles 40 i següents de l'encara vigent text refós de la Llei de contractes del sector públic, aprovat per Reial decret legislatiu 3/2011, de 14 de novembre (d'ara en avant, TRLCSP).

Aquesta circumstància implica que, en tant que les resolucions del TACRC en litigis sobre determinats aspectes o qüestions com la sotmesa a consulta no es vegem recorregudes davant dels tribunals de justícia i, si és el cas, anul·lades per aquests i conformen una doctrina diferent de la d'aquelles, en la contractació pública de la Generalitat els òrgans de contractació han d'atindre's a la doctrina emanada d'aquest òrgan sobre tals aspectes o qüestions, ja que serà el TACRC el que, habitualment, haurà de resoldre els recursos que s'interposen contra els seus actes. I, a més, aquest criteri s'haurà de seguir, per coherència i en general, tant si es tracta d'actes susceptibles de recurs especial en matèria de

contractació com si es tracta d'actes relatius a contractes que no ho són, ja que no tindria sentit aplicar criteris distints en un cas o en l'altre.

Pel que fa a la qüestió plantejada, l'article 151, apartat 2, del TRLCSP disposa que, després de la valoració de les ofertes presentades en una licitació "l'òrgan de contractació requerirà al licitador que haja presentat l'oferta econòmicament més avantatjosa que, dins del termini de deu dies hàbils, a comptar de l'endemà del dia en què haja rebut el requeriment, presente la documentació justificativa [...] d'haver constituït la garantia definitiva que siga procedent".

D'altra banda, pel que fa a la constitució de garanties per mitjà d'aval, l'article 96.1, apartat b, del TRLCSP estableix que l'aval, prestat en la forma i condicions que s'establisca reglamentàriament per algun dels bancs, caixes d'estalvis, cooperatives de crèdit, establiments financers de crèdit i societats de garantia recíproca autoritzats per a operar a Espanya, *s'haurà de depositar* en la Caixa General de Depòsits o a les sucursals enquadrades a les delegacions d'Economia i Hisenda, o a les caixes o establiments públics equivalents de les comunitats autònomes o entitats locals contractants davant de les quals hagen de produir efectes.

D'acord amb aquests preceptes, la garantia per mitjà d'aval requereix dues actuacions successives: una, substantiva i fonamental, de constitució de la garantia, que consisteix en la prestació i subscripció de l'aval per part d'una persona de l'entitat bancària amb poder suficient per a atorgar-lo, i una altra, formal, de justificació davant de l'òrgan de contractació de la constitució de la garantia esmentada i del depòsit d'aquest en la Caixa General de Depòsits o a l'establiment de l'administració competent per a fer-ho. Cal, aleshores, plantejar-se si l'omissió de la segona és esmenable o no en el context d'un procediment de contractació, sobretot si es té en compte que la llei no estableix directament i expressa qui és el subjecte obligat a depositar l'aval en la Caixa General de Depòsits i simplement se sobreentén que ha de fer-ho el licitador.

El que s'ha exposat abans no és fútil perquè és just reconèixer que no és difícil portar a confusió els licitadors o que puguen incórrer en l'error d'omissió del tràmit de depòsit esmentat quan, a l'anterior imprecisió legal, se li uneix la circumstància tan comuna en l'Administració de la Generalitat d'utilitzar plecs tipus generals acompanyats d'un annex de característiques particulars del contracte en què, en aquest últim, no s'especifiquen requisits formals com el que ens ocupa. En el cas sotmés a consulta, l'apartat J de l'annex de característiques del contracte, respecte de la garantia definitiva, es limita a dir que "el licitador que presente l'oferta més avantatjosa haurà de constituir una garantia definitiva per un import equivalent al 5 per 100 de l'import de les places adjudicades, IVA exclòs." No obstant això, en la clàusula 18 del plec tipus de clàusules administratives particulars (PCAP)

que regeixen la contractació es regula extensament la garantia definitiva, es preveuen diferents possibilitats i situacions i es recorda que la documentació acreditativa de la garantia constituïda s'ha de depositar en els serveis territorials de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, i també s'assenyala que s'acreditarà "la seua constitució mitjançant l'entrega a l'òrgan de contractació del resguard o carta de pagament, expedit per aquests, en el termini de deu dies hàbils" des que siguen requerits a fer-ho per l'òrgan esmentat. És a dir, finalment, el PCAP és el que, entre els tres subjectes intervinents (avalador, avalat i òrgan de contractació), imposa al licitador avalat (encara que també podria fer-ho l'avalador) el requisit formal, addicional al de la constitució de garantia, de depositar la documentació acreditativa de la seua constitució en el servei competent de l'Administració per a custodiar-la, en compte d'entregar-la a l'òrgan de contractació i que siga aquest el que la remeta a aquell.

Aquesta obligació formal que estableixen comunament els plecs s'empara en el que disposa l'article 61 del Reglament general de la Llei de contractes de les administracions públiques (RGLCAP), aprovat per Reial decret 1098/2001, de 12 d'octubre, l'apartat 2 del qual estableix el següent:

"2. Les garanties definitives, especials i complementàries s'han de constituir en tot cas en la Caixa General de Depòsits o en les seus sucursals o en les caixes o en els establiments públics equivalents de les comunitats autònomes o entitats locals contractants."

Si s'observa atentament, es veu que el precepte esmentat manté una redacció en què el que literalment es diu és que les garanties definitives per mitjà d'aval es constituïran *en* els seus de la Caixa General de Depòsits o equivalent, la qual cosa vol dir que haurien de constituir-se en un acte celebrat en aquests establiments, amb l'assistència del representant de l'avalador perquè, prèvia acreditació de tindre suficient poder per a fer-ho, procedisca a la signatura de l'aval davant del responsable del corresponent establiment i en la seua presència, i que quede directament depositat el document original en aquest. D'aquesta manera, cobra també sentit l'apartat 3 de l'article que, a continuació, estableix el següent: "Quan les garanties es constituïsquen davant dels establiments assenyalats en l'apartat 1, paràgraf a, d'aquest article, s'ha d'acreditar la seua constitució per mitjà de l'entrega a l'òrgan de contractació del resguard expedit per aquells", la qual cosa és lògica perquè l'òrgan de contractació no està present en l'acte de constitució de la garantia i és l'òrgan al què s'ha d'acreditar que s'ha constituït.

No obstant això, aquesta manera solemne de constitució de les garanties definitives per mitjà d'aval a la qual pareix apuntar l'article 61 del RGLCAP, si alguna vegada s'ha utilitzat, no es correspon amb la pràctica habitual des de fa molt de temps, que consisteix en el fet que els apoderats de les entitats avaladores, prèviament i independent de la constitució

de garanties, acrediten el poder suficient per a avalar com a representants de la seua entitat, i després subscriuen en seu pròpia els avals que concedeix l'entitat i els entreguen als licitadors avalats. Per tant, el que preveu l'article 61 del RGLCAP s'ha de casar amb aquesta realitat i s'ha d'aplicar d'acord amb el que estableixen els preceptes del TRLCSP vigents que distingeixen clarament entre l'acte essencial de constitució de la garantia per l'entitat bancària o de crèdit, que bé es podria acreditar mitjançant el document original, i el formal de justificar el depòsit del document de constitució en l'òrgan de l'administració competent per a la custòdia i, arribat el cas, per a l'execució.

En un cas anàleg al de la consulta, la Resolució del TACRC 1179/2015, de 22 de desembre, va estimar un recurs interposat per un licitador que, després de ser proposat com a adjudicatari del contracte, posteriorment va ser exclòs del procediment de contractació perquè, encara que havia justificat tindre constituïda la garantia definitiva dins del termini concedit per a fer-ho, no l'havia depositada en la Caixa de Depòsits de l'Administració en el mateix termini, sinó en un moment posterior. En la resolució esmentada, el TACRC va manifestar que pel "que es refereix a la interpretació dels defectes esmenables en la constitució de les garanties exigides en la contractació pública, [...] considera que el defecte en la garantia definitiva aportada constitueix un defecte esmenable".

En el sentit expressat, el TACRC assenyala que és "necessari distingir entre l'acreditació del compliment d'un determinat requisit i el compliment mateix del requisit en qüestió i en aquest sentit, aquest tribunal en resolucions com la 128/2011, de 27 d'abril, i la 184/2011, de 13 de juliol, en consonància amb la jurisprudència del Tribunal Suprem (per totes, STS de 6 de juliol de 2004), s'ha pronunciat en nombroses ocasions sobre el caràcter esmenable dels defectes de la documentació general acreditativa del compliment de requisits previs que els licitadors han d'aportar en els procediments de contractació i ha configurat una doctrina favorable a l'esmena dels defectes formals en la documentació acreditativa del compliment dels requisits dels licitadors, però no de l'existència del requisit en el moment en què siga exigible. D'acord amb aquesta doctrina, que pot considerar-se aplicable als defectes dels documents justificatius a què fa referència l'article 151.2 del TRLCSP i, tenint en compte el principi de proporcionalitat, els defectes serien esmenables quan es referisquen a l'adequada acreditació d'un requisit, però no al seu compliment. És a dir, el requisit ha d'existir amb anterioritat a la data en què expire el termini de presentació de la documentació requerida per l'article 151.2 esmentat, perquè la seua existència no és esmenable, només ho és la seua acreditació [...]"

En el cas sotmés a consulta es dona aparentment la mateixa circumstància que en el que va tindre per objecte la resolució del TACRC esmentada: les dues empreses afectades per no haver depositat els respectius avals en el servei territorial competent de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic, sí que havien constituït les dites garanties dins del termini de

deu dies concedit per a fer-ho i també n'havien justificat la constitució davant de l'òrgan de contractació, encara que no en la forma exigida en el PCAP, és a dir, no mitjançant la presentació del justificant del depòsit en el servei territorial competent.

En conseqüència, respecte a la qüestió plantejada en la consulta, aquesta junta comparteix el criteri establert pel TACRC en la Resolució 1179/2015, segons el qual la garantia definitiva per mitjà d'aval "queda constituïda amb el consentiment o declaració de voluntat de l'entitat financera garant, amb anterioritat al venciment del termini" establert legalment per a fer-ho, mentre que la falta de depòsit s'ha de considerar un defecte formal esmenable ja que segons el nostre parer, entre altres motius, no invalida la constitució de la garantia ni n'impedeix la prova alternativa davant de l'òrgan de contractació per mitjà de la presentació o exhibició del document original o de còpia fidel.

Però, després d'exposar aquest criteri, també s'ha d'afegir que l'aplicació del criteri anterior ha de partir de comprovar que el requisit legal essencial es compleix, la qual cosa en un cas com el sotmés a consulta exigeix comprovar que la garantia definitiva per mitjà d'aval es trobava vàlidament constituïda dins del termini atorgat per a fer-ho. És a dir, considerem esmenable la manera d'acreditació del compliment del requisit però no l'absència del seu compliment en el termini establert.

Per això, una segona qüestió implícita que es deriva de les circumstàncies que concorren en el procediment descrit en la consulta és la relativa a si els dos avals presentats per les respectives empreses estaven vàlidament constituïts i si seria esmenable o no un error comés en el document mateix de l'aval que constitueix la garantia definitiva. En el cas descrit, una de les dues empreses no sols havia omés el depòsit de l'aval en el servei territorial competent, sinó que en el document havia omés concretar l'òrgan de contractació de la Generalitat beneficiari (únicament indica que el beneficiari és la Generalitat Valenciana) i, en conseqüència, el Servei Territorial de la Conselleria d'Hisenda i Model Econòmic va advertir que no podria acceptar-se el depòsit per aquest motiu.

Una vegada examinat l'aval presentat per l'empresa anterior, resulta evident que el document no s'ajusta al model establert en l'annex V del RGLCAP, però no sols en el que ha sigut advertit pel servei territorial esmentat, sinó també en una altre aspecte menys formal que, segons el parer d'aquesta junta, sembla essencial per a l'acceptació com a vàlid a l'efecte del contracte: el termini de vigència de l'aval. Mentre que el model d'aquest annex del RGLCAP estableix que l'aval haurà d'estar vigent indefinidament fins que l'òrgan de contractació –o qui en nom seu es trobe habilitat per a fer-ho– n'autoritze la cancel·lació o devolució, en el cas de l'empresa indicada el termini de l'aval presentat té limitada la vigència, si abans no s'ha autoritzat la seua cancel·lació per l'òrgan de contractació, fins a una data certa (01/12/2019) a partir de la qual consta en el document

que l'aval quedarà "sense efecte ni valor, i el dret de reclamació del beneficiari quedarà caducat". Per tant, l'aval presentat per aquesta empresa no constitueix una garantia vàlida o suficient a l'efecte de la contractació, ja que no s'ajusta en aquest aspecte essencial al model establert en l'annex V del RGLCAP, a què obliga l'article 61.4, i contravé amb això l'article 56.1.b del RGLCAP, que literalment disposa que, per a la seua admissió com a garantia en la contractació amb l'Administració, l'aval haurà de reunir, entre altres, la característica següent:

"b) L'aval serà de duració indefinida, estarà vigent fins que l'òrgan a la disposició del qual es constitueix resolga expressament declarar l'extinció de l'obligació garantida i la cancel·lació de l'aval, [...]".

Finalment, cal afegir que els preceptes esmentats de l'RGLCAP són normes bàsiques ineludibles i aplicables de manera general a totes les administracions públiques, per la qual cosa resulta aconsellable evitar en els plec la simple remissió a aquestes i incorporar la informació orientativa que siga adequada i els models de documents que s'hagen d'ajustar amb precisió a les regles i normes establides reglamentàriament per a facilitar als licitadors el compliment dels requisits exigits en els procediments de contractació.

CONCLUSIÓ

L'omissió del depòsit de l'aval prestat com a garantia definitiva d'una contractació o la seua justificació són defectes esmenables sempre que aquesta garantia s'haja constituït vàlidament dins del termini i d'acord amb les normes bàsiques establides legalment i reglamentària.

Aquest informe s'emeta a l'empara del que disposa l'article 15 del Decret 79/2000, de 30 de maig, del Govern Valencià, pel qual es crea la Junta Superior de Contractació Administrativa de la Generalitat Valenciana, i no té caràcter vinculant. Per tant, l'òrgan consultant pot adoptar una decisió ajustant-se o apartant-se del criteri de la Junta, amb l'obligació de motivar la seua decisió en aquest últim cas.

V. I P. EL PRESIDENT
(Per substitució art. 1.ª
Ordre d'11 de juny de 2001
DOGV 17/07/2001)
LA VICEPRESIDENTA

LA SECRETÀRIA

APROVAT PER LA JUNTA SUPERIOR
DE CONTRACTACIÓ ADMINISTRATIVA
en data 17 d'octubre de 2017